

Värderingar!

Ofta när man läser tidningar, ser på tv eller läser i diverse forum, kan man lätt få uppfattningen att "coolast" gäller i bikervärlden.

Vem har coolast kläder? Coolast hoj? Coolast stil? Dricker mest? Kör fortast? Kör längst?

Så fel, så fel!

De som håller på så här slutar oftast längst ner i rangordningen. Som någon patetisk wannabe. Som tror att biker-världen är något helt annat. Något coolt. Något som "tuffa grabbar" håller på med. Skinn, nitar och tatueringar.

Så fel, så fel.

Mina egna erfarenheter handlar om vänskap. Det är DET som gäller.

Nu går det ju inte att definiera vänskap på ett bra sätt. Det finns ju olika sätt att visa eller känna vänskap. I VRS fall är vi ju ganska utspridda över sverige och världen, så någon närmare vänskap går inte att odla i någon större omfattning. Dock "känner" vi ju varandra genom forum och träffar. Dessa otroligt roliga och härliga träffar/fester där vuxna överåriga män/kvinnor kramar om varandra över alla gränser.

Där sprudlande leenden överöser alla deltagare som ett löjligt rosa vattenfall.

Det är bara så härligt. Men som grabbarna i Top Gear hade klassat som : UnCool!!

Men det är just det. Det är det vi söker och i de flesta fall finner. Vänskap. Kärlek.

Och det finns nästan löjligt mycket i VRS.

Med tanke på hur vi betar oss på alla sammankomster skulle vi nästan ha rosa eller rött istället för gult!

Nää!! Det menade jag inte ;-)

Dessa sammankomster odlar vänskap i nästa steg. När man utbyter telefonnummer och/eller e-mail adresser och börjar ringa-sms:a eller e-maila allsköns dumheter. Och man tycker: Va fasen! Jag känner ju folk i halva sverige??

Nästa steg är när man blir inbjuden/bjuder in till sammankomster utanför VRS ramar.

Middag, fika, fester...osv. Då blir vänskapen mer personlig.

Sista steget är nog det känsligaste. När man kommer till den punkt att man kan avslöja sitt innersta. Det är inte lätt. Man gör det inte för vem som helst, och vem som helst kan inte klara av att ta emot all skit som en människa har inom sig. Men de finns de som kan. Och det finns de som gör det. Och det finns de som har gjort det.

Det finns något som kallas för "fyllesnack". Klart det gör. Men ofta kommer det fram mer ärlighet under alkoholens påverkan än det hade gjort i nyktert tillstånd. Det känns lättare i alla fall. Känsloerna kommer fram på ett annat sätt. Och i mitt fall ärligt i alla fall. Oftast.

Nu är det ju så jävligt att dessa steg av vänskap inte är förunnat alla på samma vis. Det är inget man kan kräva eller jobba sig uppför medvetet. Det bara händer. Det beror på hur man

är, hur man betar sig och vem man träffar när man ”betar” sig. Allting ska klaffa. Inte lätt, nästan som en lottovinst.

Jag kan bara tala för mig själv. Jag har haft tur. Jag vet var jag har mina vänner. Och jag uppskattar Er alla. Även Er som jag bara tjötat med på Forumet eller träffat sporadiskt.

Men det finns några få som har en stor plats i mitt hjärta. Ni vet vem ni är, så jag ska inte nämna er vid namn. Jag är bara så otroligt lyckligt lottad att jag har fått äran att träffa er.

Så det där med coolt, skinn, nitar, tatueringar... Glöm det! Det betyder inte ett skit utan vänner.

Och det finns... högvis... i hela VRS....

Så till alla nytillkomna. Ett råd på vägen: Gör er inte till, försök inte vara något ni inte är. Bara var er själva. Och bjud lite på er själva det kommer att löna sig. Ni ska få se!!

**“I see trees of green, red roses too
I see them bloom, for me and you
And I think to myself, what a wonderful world”**

Puss på er alla mina nuvarande och kommande vänner ...

Nezze #3994